ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Վիեննա. 28 Օգոստոս, 1890:

Օգոստոս ամսոյն մէջ Ներոպայի մեծադրութիւնը գրաւող գլխաւոր պատահարն եղաւ Գերմանիոյ Դուլիելմոս Կայսեր Ռուսիոյ Կայսեր այցելութեան նիմաքն:

Կայսրն Օգոստոս 17ին իր պետութեան Դիւանապետին՝ Քարրիվի զօրավարին եւ այլ բարձրաստիճան անձանց ընկերակցութեամբն Տասա Նարվա, ուր Ռուսիոյ Վեհափառ Կայսրը պետութեան նշանաւոր անձանց հետ ընդունեցաւ իւր Վեհափառ հիւրը: Լրագրաց տուած տեղեկութեանց համեմատ՝ երկու Կայսերաց տեսակցութիւնը շատ սրտագին էր, եւ կը յուսացուի՝ որ Ներոպայի ընդհանուր քաղաքականութեան համար շահաւէտ հետեւութիւններ ունենայ: Իսկ լրագրապատասխանատու խորհրդածութիւններն Ներոպայի զանազան խնդրոց մանրամասնութեան մնահաւանդ Արեւելեան խնդրոյն լուծման նկատմամբ՝ ըստ մեզ առ այժմ անհիմն եւ վաղաժամեան լուր են: Այս եւեթ բաւական հիմնական կը կարծուի, որ Գուլիելմոս Կայսեր սոյն այցելութեամբն Ներոպայի խաղաղական դիրքն առաւել եւս հաստատուեցաւ, եւ թերեւս ինչ ինչ խնդիրներ դեսպանագիտաց բանակցութեամբն միայն իրենց լուծումն գտնեն:

Հաւանականագոյն լուր մ՚եւս տպածուած է որ Գուլիելմոս Կայսրն Աւստրիոյ-Հունգարիոյ Կայսեր հետ ալ մօտերս պիտի տեսակցի, եւ աշնան հիւր պիտի գայ նոյն Վեհափառ Կայսեր:

Անշուշտ սոյն այցելութեան հետեւութեանց վրայ հաստատուած է Լոնտոնի գաղղիական մեծ դեսպանին՝ Վաւելինկդոն ծերակուտի անդամին ինչպէսից ժամանակ ըրած բաժակախօսութիւնը: Վաւելինկդոն մեծ դեսպանն իւր բաժակախօսութեան մէջ այս հետեւեալ խօսքերն ալ ըսաւ: «Տեարք եմ՝ խօսքս Ռուսաց գործոց եւ ճարտարարուեստից կ՚ուղղեմ եւ գիս երջանիկ կը համարիմ՝ որ կրնամ զնոյն ապահովել, թէ ըստ իմ համոզմանս Ներոպայի խաղաղութիւնն երկարագոյն ժամանակէ վեր այսպէս չէր ամրացած, որպէս այսօր արդիւնքը իսկ է: Մեծապահոյս Պալքանեան թերակղզւոյն վրայ դեռ դարերջոր խնդիրներ կան, սակայն քոլոր աշխոյնագ, եւ պաշտօնապահաց հաստատ միտն է, ամէն ձիգ թափել սոյն դրեթէ հրդեհքը հանգուցելու. ամենայն ուրիշ նախահասանդամեալ կամքը կը տիրէ, դիւրաքորոք խնդիրները հշոշափել եւ խաղաղութեան մեծ բարիքը հիանգարել:»

Քաղաքակրթութեան յառաջադիմութեան համար Ասիոյ երկիրներուն մէջ ալ սկսուեցաւ զանազան քայլեր առնուիլ: Ճաբոնի երկիրն ընդունեցաւ իւր պատգամաւորաց սենեակը, որ քովանդակ 299 անդամներէ կը բաղկանայ եւ ամէնն ալ անկախաբար ժողովրդենէ կ՚ընտրուին: Այս անդամից մէջ կան գրեթէ ամէն փիճակէ ու աստիճանէ անձինք, ի բաց առեալ գիւղացիներբ: Սոյն պատգամաւորաց սենեակին հաստատելով ճաբոնի ազգութիւնը եւրոպական ազգութեան մը քաղաքակրթութեան մօտին պահանջած կատարելութիւններն կ՚ունենայ:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԱՒՏՕՔՐԱՏՆԵՐՆ

ՊԱՏՄԱԲԱՆՆԱՆԱՆ — Պատմական արժէք Ազաթանգեղոսի. 193:

ՈՒՂԵՎՈՐՈՒԹԻՒՆ — Շաբաթ մ՚ի Տփղիս (Ուղեւորի ծիշատակարանէն). 198:

ԱՇԽԱՐՀԱԳՐԱԿԱՆ — Երբուան, Խիզան եւ Տատիկ գաւառները. 204:

ՊԱՏՄՈՒԱՆ — Ազգապահպանութիւն Ազնուական գաղթին Տիւրքանց. 209: (Պատկերաւ:)

ԳՐԱԿԱՆ — Պատմութիւն հայ լրագրութեան. 216:

ՄԱՏԵՆԱԽՕՍԱԿԱՆ — Երեքերեքուհան ընդարձակ բառարան. տասնհերէն-հայերէն-գաղղիերէն. 218:

— Հիմնական նոր եղանակ քերականական շարադրութեան. 219: — Իրաքանչիւրին. 220:

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ — Արծիւ եւ աղաւնի. 221:

ԲԱՐՈՅՑԱԿԱՆ

ԲՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ ԼՒՈՒԹԵՆԱՆ. 221:

ՍՏԱՏԻՒՑԻ-Ք

ՆՈՐԱԼՈՒՐՔ — Նորագոյն գաւրանաւոյ հրացանը. 223

ՏՈՒՏՈՒՆԱԿԱՆ — Պաղ Հոյ օգուտը. 223:

ՄԱՆՐԱԼՈՒՐՔ — Կծիկի պատմնի նմանողութիւն. 223:

ՔՈՂՈՔԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ 224:

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՂ ԵՒ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏԻՒ ԽՄԲԱԳԻՐ

Հ. ՌԱՓԱՅԷԼ Վ. ՊԱՐՈՆՅ

ՎԻՆՆՈՒՆ · ՄԽԻԹԱՐԻՏԵԱՆ ՑՈՒՐԱՆ

digitised by A.R.A.R.@